

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010520
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119010520.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovanej V. N., stíhanej pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/50/2019 zo dňa 11.12.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej V. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/50/2019 zo dňa 11.12.2020, bola obž. V. N. uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr. zák. a pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a to za skutky tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, pri súčasnom zrušení výroku o vine a výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/14/2017 zo dňa 11.04.2017 a trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/73/2017 zo dňa 27.09.2017.

Za toto konanie bola obž. V. N. odsúdená a to podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona, § 36 písm.j/, písm. 1/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na úhrnný, spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/101/2017 zo dňa 24.07.2017, právoplatného dňa 21.10.2020, ktorým bola obžalovaná odsúdená pre prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov, z rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T/149/2017 zo dňa 28.06.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. ITo/50/2019 zo dňa 24.06.2020, ktorým bola obžalovaná odsúdená pre zločin podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia jej probačného dohľadu nad jej správaním a určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodeným a to V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., E. XXX/XX; okres Z. Z., škodu vo výške 25 635,- eur, B. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. Z., V., XX, škodu vo výške 3 000,- eur, W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., O. XXXX/X, škodu vo výške 16 260,38 eur, B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., H. XXX/XX, vo výške 16 189,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., E. XXX/XX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody, odkázal na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému B. K., tr. bytom Z. - O., G. XXXX/XX; škodu vo výške 22 200,- eur. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Z., M. XXXX/XX, škodu vo výške 3 900,- eur.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu podala odvolanie obž. V. N..

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré za obžalovanú predložil súdu jej obhajca, tento uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine, s týmto obhajoba aj obžalovaná súhlasia, avšak nie je spravodlivé a zákonné rozhodnutie, pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu obžalovanej. Na ochranu spoločnosti a v súlade aj s individuálnou aj generálnou prevenciou postačuje obžalovanej uloženie podmieneného trestu s uložením povinnosti obžalovanej nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, ktoré by mohlo korešpondovať aj s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v inej jej trestnej veci. Takýmto spôsobom uloženie trestu jednak dáva súd obžalovanej možnosť dokázať, že vie žiť riadnym spôsobom života a jednak poskytuje poškodeným reálnu nádej na to, že im bude nahradená spôsobená škoda.

V neposlednom rade takýto spôsob trestania v tomto prípade dáva dostatok času aj na to, aby deti obžalovanej, najmä jej najmladší syn, dospeli do veku, kedy by sa o ne mohla postarať iná blízka osoba v prípade, ak by ich matka nastúpila do výkonu trestu odňatia slobody.

Uvedené skutočnosti pritom podľa obhajoby nie sú ospravedlnením pre konanie obžalovanej, ktorá sa čiastkového skutku dopustila v čase plynutia podmieneného odsúdenia, avšak v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica, sp.zn. 3T/14/2017, kde bola odsúdená, tak na tento výrok súčasný prvostupňový súd nemal prihliadať, keďže tento trestný rozkaz bol už zrušený v inom konaní Krajským súdom v Prešove.

V konečnom dôsledku preto obhajca za obžalovanú uviedol, že žiada, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti rozsudku súdu prvej inštancie napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie, prípadne ak nebude vidieť na takýto postup dôvody, aby odvolací súd rozhodol tak, že zmení rozhodnutie prvostupňového súdu a uloží obžalovanej len podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou na maximálne možnú dobu.

Uvedené odvolanie obžalovanej bolo doručené jednak prokurátorovi aj poškodeným, pričom okresný prokurátor k odvolaniu obžalovanej uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom obhajoby, že súd nemal prihliadať na odsúdenie z rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3T/14/2017, keďže takýto názor obhajoby neobstojí. Podľa prokurátora, ak sa obžalovaný skôr v účinnej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustí inej trestnej činnosti a nevedie riadny život, v takom prípade pri rozhodovaní o prípadnom odložení výkonu trestu odňatia slobody je potrebné vychádzať z prezumpcie, že k trestnému činu došlo v takto novo určenej skúšobnej dobe a preto je uloženie podmieneného trestu v takomto prípade vylúčené. Preto prokurátor aj navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej zamietol.

Z poškodených sa k odvolaniu obžalovanej vyjadril len poškodený B. J.. V písomných dôvodoch svojho vyjadrenia uviedol, že je nepredstaviteľné, aby obžalovaná, ktorá svojím sústavným a dlhodobým konaním poškodila viacero osôb o sumu vyše 150 000,- €, žiadala o podmienený odklad trestu. Podľa poškodeného obžalovaná v čase, keď páchala ďalšie úmyselné trestné činy, už mala právoplatne uložené tresty z iných konaní, pričom poukázal tiež na to, že sa dopustila trestnej činnosti aj napriek tomu, že už mala iným súdom uloženú skúšobnú dobu. Podľa poškodeného je naivné očakávať od obžalovanej, že jej spôsob života sa zmení, keď jej doterajšie skutky svedčia o opaku. Podľa jeho informácií obžalovaná žije zo štátnych dávok a výživného na jej deti, preto sotva možno od nej očakávať, že z týchto súm zaplatí spôsobenú škodu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

V konečnom dôsledku sa cestou svojho obhajcu k vyjadreniu prokurátora a poškodeného B. J. vyjadrila aj obž. V. N., ktorá uviedla, že názor týchto procesných strán berie na vedomie, avšak s nimi nesúhlasí a v podrobnostiach poukazuje na svoje podané odôvodnenie odvolania s tým, že navrhuje, aby odvolací súd jej odvolaniu v zmysle dôvodov tohto odvolania vyhovel.

Na podklade podaného odvolania potom krajský súd vo veci určil termín verejného zasadnutia, ktoré následne potom z dôvodu opakovanej žiadosti obžalovanej musel odročovať tak, aby v konečnom dôsledku dňa 13.05.2021 sa verejné zasadnutie o odvolaní obžalovanej V. N. uskutočnilo.

Na toto odvolacie konanie sa riadne a včas dostavil krajský prokurátor, ktorý vo svojom konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť, keďže považuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch za správny a zákonný.

Samotná obžalovaná V. N. sa na verejné zasadnutie krajského súdu, kde tento konal o jej odvolaní, nedostavila, ale cestou svojho obhajcu predložila žiadosť, aby sa toto konanie vykonalo v jej neprítomnosti. S takýmto návrhom potom súhlasil tak krajský súd, ako aj krajský prokurátor a preto sa verejné zasadnutie o odvolaní obžalovanej vykonalo v jej neprítomnosti.

Za obžalovanú prítomný obhajca obžalovanej uviedol, že v celom rozsahu sa pridriava dôvodov odvolania obžalovanej, tejto je veľmi ľúto svojho konania, snaží sa svoju finančnú situáciu vybaviť tak, aby mohla splácať spôsobenú škodu, zároveň sa chce starať o všetky svoje tri deti, keďže ten najmenší syn má len 2 a pol roka. Preto aj uviedol, že mení svoj záverečný návrh z odvolania a navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie obžalovanej Krajským súdom v Prešove. Dodal, že obžalovaná od polovice roku 2017 nepácha žiadnu trestnú činnosť, vedie riadny život a to je záruka, že by jej súd mohol vyhovieť. Poškodený B. J. prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava svojho písomného vyjadrenia, navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť, pričom dodal, že jemu poškodená doposiaľ neuhradila žiadnu škodu a pokiaľ má vedomosť, tak neurobila tak ani vo vzťahu k iným poškodeným.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej V. N., ktoré podala len do výroku o uložení treste, nie je dôvodné.

Odvolací súd z predloženého trestného spisu zistil, že obž. V. N. urobila na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por., že je vinná, takéto jej vyhlásenie súd postupom podľa § 333 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/, g/, h/ Tr.por. prijal a potom vykonal už len dôkazy ohľadne výroku o treste a spôsobenej škode.

Za týchto okolností preto ani krajský súd, keďže obžalovaná podala odvolanie len čo do výroku o uložení treste, výrok o vine nepreskúmaval a zároveň nepreskúmaval ani výrok o náhrade škody, keďže ani tento výrok nebol žiadnym odvolaním, či už obžalovanej, alebo poškodených dotknutý.

Krajský súd potom zistil, že okresný súd vo vzťahu k ukladaniu trestu vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré mali po obsahovej stránke povahu správ o povesti na obžalovanú, oboznámil sa s odpisom z RT, ako aj pripojenými predchádzajúcimi odsúdeniami, ktoré súviseli s predmetnou trestnou činnosťou.

Okresný súd pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval v zmysle § 34 ods. 1, 4, 6 Tr.zák., bral do úvahy spôsob spáchania trestnej činnosti, následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce ako aj pohľadujúce okolnosti, ako aj všetky skutočnosti dotýkajúce sa osoby páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Správne okresný súd zistil, že obž. V. N. je matkou troch detí, z ktorých najmladšie má niečo viac ako jeden rok, bola už v minulosti postihnutá v priestupkovom, ako aj trestnom konaní. Uvedené skutočnosti si v celom rozsahu osvojil aj odvolací súd, pričom aj tento si vyžiadal na obžalovanú nový odpis z RT, z ktorého je zrejme, že obžalovaná má v registri trestov doposiaľ celkom 5 záznamov, pričom posledné odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Zvolen z októbra 2020, kedy súd u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu, pričom je zrejme, že všetky odsúdenia, ktoré boli v odpis z RT na obžalovanú zaznamenané, sa týkajú majetkovej trestnej činnosti, resp. jej podvodného konania.

Krajský súd vzal do úvahy aj skutočnosť, ktorú uviedol jednak vo svojom vyjadrení, ako aj v záverečnom návrhu poškodený B. J., že obžalovaná doposiaľ žiadnemu z poškodených neuhradila žiadnu spôsobenú škodu a potom aj vychádzajúc z toho, že pri ukladaní súhrnného trestu nie je možné obžalovanej uložiť

prísnejší podmienený trest, než aký jej bol ukladaný Krajským súdom v Prešove, pričom pri súhrnom treste musí byť uložený trest prísnejší ako je trest, ktorý je súhrnným trestom zrušovaný, dospel k záveru, že odvolaniu obž. V. N. nie je možné vyhovieť.

Aj keď síce obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu, kde tento konal o odvolaní obžalovanej, modifikoval svoj návrh uvedený v odvolaní tak, že navrhol, aby odvolací súd u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu, s takýmto návrhom sa ani krajský súd nemohol stotožniť. Je nepochybné, že obžalovaná dlhodobo a premysleným spôsobom uvádzala jednotlivých poškodených do omylu, vylákala od nich peňažné prostriedky v značnej výške, ku dňu vykonania verejného zasadnutia o odvolaní ani jeden z poškodených neuviedol, že by im bola obžalovaná čo i len nejakým spôsobom poskytla peniaze, aby tak znížila spôsobenú škodu a za týchto okolností sa potom ani nestotožnil s názorom obhajoby, že je potrebné obžalovanú ponechať na slobode, aby tak mohla poškodeným splatiť spôsobenú škodu.

Obžalovaná páchala trestnú činnosť, resp. skončila s ňou, tak ako to aj uviedol obhajca, ešte niekedy v polovici roku 2017, pričom do dňa vykonania verejného zasadnutia od tej doby uplynula doba takmer 4 rokov a za túto dobu obžalovaná neurobila žiadnu snahu, aby aspoň čo by len čiastočne spôsobenú škodu nahradila, a preto ani krajský súd nevidí dôvod, prečo by jej mal poskytovať ďalšiu dobu na náhradu spôsobenej škody, keď v dobe pokiaľ bola na slobode, takúto iniciatívu sama nevyvinula.

Trestná činnosť, ktorej sa obžalovaná dopustila, bola vysoko sofistikovaná, premyslená a krajský súd v tomto smere akcentuje, že za takúto trestnú činnosť musí niesť obžalovaná následky, pričom len nepodmienečný trest odňatia slobody môže obžalovanú prinútiť, aby si premyslela svoje ďalšie konanie a aby konala takým spôsobom, aby sa v budúcnosti už do rozporu so zákonom nedostala.

Skutočnosť, že obžalovaná je matkou troch detí, o ktoré sa musí starať a že najmenší syn má niečo cez 2 a pol roka neznamena, že je to okolnosť, ktorá by bránila, aby krajský súd obžalovanú nemohol pre výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže jej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Z týchto dôvodov sa potom krajský súd s odvolaním obžalovanej nestotožnil a postupom podľa § 319 Tr. por. toto jej odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.